

Кибальчич Надія Матвіївна

Життя та творчість

Кибальчич Надія Костянтинівна (8.05.1878 р., м.Ясногород Житомирської області

— 19.09.1914 р. м.Кагарлик Київської області), українська поетеса, прозаїк.

У золотавому промінні італійського сонця міниться море, хлюпочуть хвилі перед очима української письменниці Надії Кибальчич. Вона сидить сумна і самотня, чекаючи звістки з рідної України. Щоправда, вимушене перебування на італійській землі вже кінчається — одужує чоловік, і вони знову повернуться на Полтавщину.

Народилася Н. К. Кибальчич в містечку Ясногород на Житомирщині в письменницькій родині. Дід її по матері — відомий фольклорист і письменник Номис (М. Т. Симонов). Виступала в літературі із спогадами, нарисами, оповіданнями і п'єсами й мати Надії Костянтинівни — Надія Матвіївна Кибальчич (псевдонім Наталка Полтавка).

Хрещеною матір'ю дівчинки була письменниця Ганна Барвінок (О. М. Білозерська-Куліш). Отже виховувалася Надія Кибальчич у добрих патріотичних традиціях роду Симонових Білозерських.

В 1894 році майбутня письменниця закінчила Лубенську гімназію і одружилася з лікарем Козловським. За свої демократичні переконання вона зазнала матеріальних нестатків. Її разом з чоловіком заарештовували, кидали до тюрми. Перебування у в'язниці підірвало здоров'я її чоловіка. В 1905 році його вдалося вивезти на лікування до Італії. Тут подружжя пробуло понад п'ять років.

Друкуватись Надія Кибальчич почала з 1899 року. В журналах та альманахах з'явилися її віршовані твори. Під впливом Лесі Українки, з якою вона перебувала в дружніх стосунках, Н. Кибальчич висловлює в окремих своїх поезіях надію на визволення трудящих від соціального гніту. Після повернення з-за кордону Н. Кибальчич оселяється на Київщині, пише ряд поезій, оповідань, спогадів-вражень про італійське життя. 1913 року виходить у світ перша збірка віршів під назвою "Поезії", а через рік книжка оповідань. Тематика творів Надії Кибальчич досить різноманітна. Її хвилювала соціальна нерівність і незахищеність, а особливо доля дитини.

Надія Костянтинівна тонко відчувала природу і опоетизовувала її. Найвідоміший твір Надії Кибальчич для дітей — казка "Спогади кота Сивка". З цієї казки, а також з оповідання "Як я колись й собі хотіла писати історію" діти дізнаються багато цікавого про життя тварин, їхню поведінку. Письменниця переконує нас в тому, що кожна жива істота, кожна тварина має свою вдачу, свої звички, особливості й потребує не лише їжі й тепла, а й ласки, уваги, любові. Ідеал письменниці — гармонія природи, живого світу і людської душі.

Довгі роки твори Надії Кибальчич не перевидавалися, а тому й невідомі. Лише зараз, у час відродження української культури, вони повертаються до нас.